


EVANGELISK TIDEGÄRD.
 På lördagen
 VID COMPLETORIUM.

Svensk psalm.

Till ingång.



V) Om-vänd oss till dig! du vår fräls-nings Gud. R.) Och av-vänd din vre-de i-från oss. V) Gud/kom till min rädd-ning.



R.) Her-re! skyn-da till min fräls-ning. V) Å-ra va-re Fa-dern och So-nen och den He-li-ge An-de.



R.) Så-som det var av be-gyn-nel-sen! nu är och skall va-ra! från e-vig-het till e-vig-het. A-men. *)Hal-le-lu-ja.

*) Under fastan sjunges i stället för Halleluja:



Lov va-re dig, Kris-te, ä-rans ko-nung.

Antifon (III).

Psalm 103: 13 - 22.



Hur dyr-bar är ic-ke din nåd, o Gud: män-ni-skors barn ha-va sin till-flykt un-der di-na vin-gars skug-ga.

Psalmen:



Så - som en fader förbarmar sig ö - - - ver bar - nen så förbarmar sig Herren över dem som fruk ta ho - - - nom.
 Ty han vet vad för ett verk vi ä - ro han tänker därpå att vi ä - ro stoft.
 En människas dagar äro så - som grä - set hon blomstrar såsom ett blomster på mar - ken.
 När vinden går däröver, då är det ic - ke mer och dess plats vet ic - - - ke mer där - av.
 Men Herrens nåd varar från e - vighet till e - vig - het över dem som fruk - - - ta ho - - - nom.
 Och hans rättfärdighet intill barn (barn)
 när man håll - - ler hans för - bund och tänker på hans befallningar och gör ef - ter dem.
 Herren har ställt sin tron i him - me - len och hans konungaväl - - - de om - fat - tar allt.
 Loven Herren, I hans äng - (lar)
 I starke hjältar, som uträtten hans be - fall - ning så snart I hören ljudet av hans be - fall - - - ning.
 Loven Herren, I al - la hans här - ska - ror I hans tjänare som uträtten hans vil - - - ja.
 Loven Herren, I alla hans verk, varhelst hans her - - ra - dö - me är Min själ lo - - - va Her - - ren.
 Å - ra vare Fadern och So - nen och den Heli - - - ge An - - - de.
 Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra från evighet till evig - - - het. A - - - men.

Antifonen.



Hur dyr - bar är ic - ke din nåd, o Gud: män - ni - skors barn ha - va sin till - flykt — un - der di - na vin - gars skug - ga.

Textläsning.

(Jer. 14:9 eller annan kort text.)

Responsorium breve.

Alternativ I. (Brukas i allmänhet.)



V.) I di - na hän - der, Her - re Gud, be - fal - ler jag nu min an - de. R.) I di - na hän - der, Her - re Gud, — be - fal - ler jag nu min an - de.



V.) Du för - lös - sar mig, Her - re, du tro - fas - te Gud. R.) I di - na hän - der Her - re Gud, — be - fal - ler jag nu min an - de.

V) Å-ra va-re Fa-tern och So-nen och den He-li-ge An-de. R) I di-na hän-der, Her-re Gud, be-fal-ler jag nu min an-de.

Alternativ II (*Brukas under tiden fr. o. m. påskafton till Hel. Trefaldighetssönd.*)

V) I di-na händer, Her-re Gud, be-fal-ler jag nu min an-de: R) Hal-le-lu-ja Hal-le-lu-ja. V) Du för-los-sar mig Her-re

du tro-fas-te Gud. R) Hal-le-lu-ja, Hal-le-lu-ja. V) Å-ra va-re Fa-tern och So-nen och den He-li-ge An-de.

R) I di-na hän-der Her-re Gud, be-fal-ler jag nu min an-de, Hal-le-lu-ja, Hal-le-lu-ja.

(*Ursprungligare är att utföra även det andra alternativet analogt med det första.*)

Hymn.

(VII.)

Den sig i Herrens hand för-tror	Och i hans vingars skug-ga bor:	Han sä-ger trygg: I Gud jag har	Min hjäl-pa-re och mitt försvar.
Han fruk-tar ic-ke mörkrets makt	Ej världens små-lek och för-akt:	I nö-dens tid, på sorgens dag	Hans gläd-je är Guds väl-be-hag.
När världens vä-sen-de för-går	Förgän-gel-sen ej ho-nom när,	En sa-lig fröjd, en e-vig frid	Är slu-tet på hans kor-ta strid.
Högt-lo-vat va-re Herrens namn	Det är en trygg, en ljuv-lig hamn,	I al-la fa-ror, nöd och sorg	En mäkt-ig sköld, en sä-ker borg.
Gud Fa-der, Son och An-de bliv	Oss all-tid när och nåd oss giv	Högt lo-va-de Tre-e-nig-het	Dig va-re pris i e-vig-het A-men.

V) Be-va-ra mig så-som en ö-gon- -sten. _____
R) Be-skär-ma mig un-der di-na vingars skug-ga. _____

Nunc dimittis eller Simeons lovsång.

Antifon(I).

Guds frid som ö - ver - går allt för - stånd: be - va - re vå - ra hjär - tan och tan - kar, i Kris - tus Je - sus.

Lovsången.

Her - re, nu låter du din tjänare fa - ra hä - dan. I frid ef - ter ditt ord.
 Ty mi - na ögon hava sett din fräls - ning Vilken du har berett till att skå - - das av al - - la folk.
 Ett ljus som skall uppenbaras för hed - ning - ar - na och en härlighet / som skall givas åt ditt folk Is - - ra - el.
 Å - ra vare Fadern och So - nen och den He - - - - - li - ge An - - - de.
 Så - - som det var av begynnelsen / nu är och skall va - ra från evighet till e - - - - - vig - het. A - - - men.

Antifonen.

Guds frid som ö - ver - går allt för - stånd: be - va - re vå - ra hjär - tan och tan - kar, i Kris - tus Je - sus.

Salutation.

Aftonbön:

O Herre Gud, från vilken alla rättsinniga råd och rättfärdiga gärningar utgå, giv dina tjänare den frid, som världen icke kan giva, att våra hjärtan må vara undergivna dina heliga bud och att vi under ditt beskärm må föra ett stilla och fridsamt leverne. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

V.) Frid va - re i - nom di - na mu - rar
 R.) Vål - gång va - re i di - na bo - nin - gar.

Välsignelse.

Vår Herres, Jesu Kristi Gud och Fader, som i Kristus har välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelse, bevara eder för allt ont och före eder till det eviga livet. Amen.

(Svensk psalm.)